

Κοινωνία Θεού

Φυλλάδιο Επικοινωνίας
των Κατηχητικών Συνάξεων Ι. Μ. Ρόδου
Έτος 5ο -Τεύχος 27ο

Αναστάσιμη πορεία

Το απόγευμα της Κυριακής του Πάσχα, δύο από τους 70 μαθητές του Χριστού, ο Λουκάς και ο Κλεόπας, βάδισαν έξω από τα Ιεροσόλυμα, πηγαίνοντας προς ένα χωριό που ονομαζόταν Εμμαούς. Είχαν ακούσει τα νέα της Ανάστασης, αλλά δεν τα είχαν πιστέψει. Ήταν πολύ στενοχωρημένοι για το ότι ο Χριστός πέθανε μαρτυρικά στο Σταυρό. Τότε πλησίασε κοντά τους ο Αναστημένος Χριστός, αλλά δεν τον γνώρισαν. Ο Κύριος τους ρώτησε γιατί ήταν ταραγμένοι και σκυθρωποί. Τότε αυτοί του εξήγησαν τα γεγονότα των τελευταίων ημερών. Ο Κύριος τους μάλωσε και τους είπε ότι αυτά έπρεπε να πάθει ο Χριστός, καθώς έτσι έλεγαν οι Προφήτες στην Παλαιά Διαθήκη και αυτό ήταν το σχέδιο του Θεού. Οι δύο μαθητές δεν χόρταιναν να τον ακούνε. Προχώρησαν τόσο πολύ, ώστε έφτασαν στο χωριό Εμμαούς. Και οι δύο μαθητές, κατασυγκινημένοι και

καταγοητευμένοι από τα λόγια του Χριστού, τον παρακάλεσαν έντονα λέγοντας: «Μείνον μεθ' ημών», «μείνε μαζί μας, καθώς πέρασε η ημέρα και βράδιασε». Και ο Χριστός τους ακολούθησε στο σπίτι του Κλεόπα. Εκεί έστρωσαν τραπέζι. Τότε ο Χριστός πήρε το ψωμί, όπως έκανε, όταν ήταν μαζί με τους μαθητές, το ευλόγησε και τους το έδωσε. Τότε ανοίχτηκαν τα μάτια τους και κατάλαβαν ότι μπροστά τους ήταν ο Ιησούς, αλλά ο Χριστός έγινε άφαντος από αυτούς. Έμειναν στη θέση τους άφωνοι και απόρησαν πώς δεν Τον είχαν καταλάβει όλη την ημέρα που βρισκόταν μαζί Του. Και αμέσως έφυγαν για να μιλήσουν στους άλλους μαθητές και να τους ανακοινώσουν το σπουδαίο γεγονός. Ο Χριστός όμως είχε εμφανιστεί και στον Πέτρο και στους άλλους μαθητές, ώστε να μπορέσουν όλοι να καταλάβουν το σπουδαίο γεγονός της Ανάστασής Του.

Το απόσπασμα αυτό από το Ευαγγέλιο του Λουκά το διαβάζουμε την Τρίτη της Διακαινησίμου, της εβδομάδας που ακολουθεί την Ανάσταση, όπως επίσης και κάθε 11 Κυριακές στην ακολουθία του Όρθρου, πριν τη Θεία Λειτουργία. Είναι από τα ωραιότερα ευαγγέλια, διότι μας παρουσιάζει πώς ο Αναστημένος Χριστός πορεύτηκε μαζί με τους δύο μαθητές, τους εξήγησε τι έλεγε η Παλαιά Διαθήκη και οι Προφήτες γι' Αυτόν, για το Πάθος Του και για την Ανάστασή Του. Είναι το πιο συναρπαστικό γεγονός για τη ζωή ενός ανθρώπου, να πορεύεται μαζί με το Χριστό. Οι μαθητές, χωρίς να αναγνωρίζουν ποιος είναι, εντούτοις διαισθάνονται ότι αυτός ο συνοδοιπόρος και πνευματικός οδηγός είναι κάποιος ξεχωριστός άνθρωπος.

Οι δύο μαθητές από τη χαρά τους ξαναγύρισαν πίσω στα Ιεροσόλυμα, για να ανακοινώσουν και στους άλλους το μήνυμα της Ανάστασης. Αυτή είναι και η στάση του πραγματικού χριστιανού, αν νιώθει χαρά για την πίστη και την αγάπη του Θεού, μοιράζεται ό,τι όμορφο με τους άλλους.

Ο χριστιανός καλείται να συμπορεύεται με τον Αναστημένο Χριστό. Αυτή η πορεία δε σταματά στο χρόνο και τις εποχές, ούτε έχει να κάνει με τις ηλικίες. Έχει να κάνει με την αγάπη της καρδιάς προς το Χριστό. Η καρδιά, που αγαπά το Χριστό, αγαπά τον συνάνθρωπο, αγαπά τον κόσμο, αγαπά τη ζωή. Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε οι άνθρωποι είναι το ότι δεν αγαπούμε αυτό που κάνουμε. Τα παιδιά δεν αγαπούν το σχολείο, δεν αγαπούν το βιβλίο, δεν αγαπούν τα δύσκολα, αλλά προτιμούν, ό,τι τους ξεκουράζει και τους ευχαριστεί. Το ίδιο και οι μεγάλοι, δεν αγαπούν τη δουλειά τους, δεν αγαπούν τους δικούς τους, θα ήθελαν κάτι άλλο να κάνουν. Η Εκκλησία, με την πορεία προς Εμμαούς, μας δείχνει πως αν αγαπάς το Χριστό, αν αγαπάς τη ζωή, αν αγαπάς αυτό που κάνεις, τότε καίγεται η καρδιά σου και προχωράς με κέφι και διάθεση στη ζωή σου.

Η αγάπη μας για το Χριστό αυξάνεται όταν μελετούμε το Ευαγγέλιο, όταν προσευχόμαστε, όταν εκκλησιαζόμαστε, όταν ζούμε τη χαρά της Εκκλησίας. Ιδίως μέσα στη Θεία Λειτουργία κοινωνούμε το Χριστό και Αυτός μένει κοντά μας.

Να παρακαλούμε στη ζωή μας να μένει μαζί μας ο Αναστημένος Χριστός και να βαδίζουμε κοντά Του με καρδιά που καίγεται από την αγάπη προς Αυτόν.

